

[Finansministeren.]

havde en meget nærliggende mulighed derfor. Jeg kan ikke se det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om støtte til tilvejebringelse af kollegier for unge under uddannelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 127) findes i tidenden sp. 4566, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1181).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Albertsen: Før første behandling af det lovforslag, som den højtærede undervisningsminister her havde fremsat, var det vel ikke helt sikkert, at vi kunne nå at få det færdigbehandlet i denne samling. Imidlertid viste det sig ved første behandling, at der var almindelig tilslutning til lovforslaget, og det har også vist sig under udvalgsbehandlingen, at forhandlingen har været præget af stort set enighed om tankegangen og udformningen af lovforslaget. Det blev fra alle sider stærkt understreget, at en lovgivning på dette område kunne være ønskelig og værdifuld, fordi erfaringerne viser, at der her er et betydeligt behov, som ikke i kraft af gældende lov er blevet løst på en tilfredsstillende måde.

Ikke mindst for hovedstadsområdet vedkommende og måske også i høj grad for Århus' vedkommende er der tale om et

meget betragteligt behov for nye kollegier. Den lovgivning, vi har haft, har ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeset disse manglers afhjælpning, og de private kredse, som så prisværdigt og udmærket har vist initiativ, har ikke kunnet dække behovet. Samtidig må man jo bemærke, at der i de seneste år er sket en ret betydelig vækst i de kategorier af unge, der kommer ind i det billede, vi her drøfter.

Der er jo tale om en lovgivning, der ikke alene tager sigte på at tilgodesee kollegiebehovet for den studerende ungdom, men også for den ungdom, der er under uddannelse i øvrigt. Jeg tror derfor, at den enighed, der her er konstateret i tinget, er overordentlig vigtig og værdifuld. Denne enighed giver ikke alene ministeren en mulighed for at få loven ført ud i praksis gennem et statsligt initiativ, men denne enighed vil være afgørende for, at private kredse, at boligselskaber, at kommuner kan vise interesse for de opgaver, som melder sig for dem.

Vi har under udvalgsarbejdet haft samråd med den højtærede undervisningsminister, og vi har modtaget en række henvendelser fra organisationer, der navnlig på dette område havde interesser at forfølge: Den danske Købstadforening, Danske Studerendes Fællesråd, Københavns Ungdoms- og Arbejderkollegium, Provinshandelskammeret og Dansk Kvindesamfund. Henvendelserne har fra alle sider været præget af en positiv holdning over for lovforslaget, men man har haft særlige ønsker og særlige hensyn, der skulle tilgodeses. Kommunerne har navnlig peget på et område, som vi i udvalget er enige om bør med i lovens endelige udformning. Mellem anden og tredje behandling må vi derfor forvente et ændringsforslag fra den højtærede undervisningsminister; det vil tage sigte på, at kommunerne placeres på samme måde som institutioner og fonds. Herom er man enig i udvalget.

Det problem, der navnlig har givet anledning til forhandling og diskussion i udvalget, har været spørgsmålet om den fondsdannelse, som den højtærede undervisningsminister i fremsættelsestalen gav udtryk for ville være ønskelig at få etableret i forbindelse med denne lovgivning for derved at tilsigte en nogenlunde ensartet